

温 任 平

1944年生。著名诗人及专栏作家。

著有诗集3种：

《无弦琴》
《流放是一种伤》
《众生的神》

散文集2种：

《风雨飘摇的路》
《黄皮肤的月亮》

评论集5种：

《人间烟火》
《精致的鼎》
《文学观察》
《文学·教育·文化》
《文化人的心事》

曾于1981年与音乐家陈徽崇策划出版国内第一张现代诗曲的唱片与卡带《惊喜的星光》。

他也是《马华当代文学选》的总编纂。

曾任天狼星诗社社长，推广现代文学运动甚力。

他也担任过大马华人文化协会语文文学组主任及马来西亚写作人(华文)协会研究主任。

千秋

文学

27

扇形地带

德
君
译
类

双
语
诗
选

Kawasan Berbentuk Kipas

温任平 著

潜默、张锦良 合译

千秋事业社 出版

扇形地带双语诗选
Kawasan Berbentuk Kipas

文学

27

作者：温任平
译者：潜默、张锦良
策划编辑：徐婉君
封面制作：史美星
题字：傅兴汉

社长：傅承得
发行人：傅兴汉
行销顾问：林谷烨
创意顾问：游川
法律顾问：吴汉强、王瑞隆律师
行销经理：郑敬源
读者服务：陈丽娟
出版：千秋事业社（马来西亚）
发行：大将事业社（马来西亚）

MENTOR PUBLISHING SDN BHD (473710-T)

Gr. Flr., Vision Learning Centre,
17, Jalan Balai Polis, 50000 K. L., Malaysia.
Tel:03-2066288 Fax:03-2066266

E-mail:mentor@po.jaring.my

印刷：Ban Aik Enterprise

初版日期：2000年3月1日

定价：RM 14.00

著作权所有·侵害必究

国际书号：ISBN 983-9768-37-9

图书分类：

Perpustakaan Negara Malaysia Cataloguing-in-Publication Data
Woon, Swee Tin, 1944-

[Shanxing didai]

扇形地带／温任平著

（千秋文学：27）

ISBN 983-9768-37-9

1. Malaysia poetry(Chinese). 2. Chinese poetry--Malaysia.

I. Series: Qian qiu wenxue;27

895.1152

本书如有缺页、破坏、装订错误，请寄回本公司调换。

自序

（一）

《扇形地带》收集了我的诗作共40首，是我的第11部个人著作。说来惭愧，我自86年出版《文学·教育·文化》一书之后，沉寂逾10载才出书。我也不明白过去13年来自己何以竟从来没有整理文章／诗作结集出版的冲动。从86年到94年年头，我在《南洋商报》、《星洲日报》、《马来亚通报》、《妇女》、《淑女》等杂志写过不同性质的专栏不少过10个，包括〈特约评论〉、〈替城市看相〉、〈市井人语〉、〈第三只眼〉、〈星眼〉这些颇费心机写成的长短文章，剪报一大叠，就是不明白为什么不整理付梓。在我的文学生涯里，这是一个永远解不开的谜。

（二）

这部诗集收入了我70年代以迄90年代的作品，以旧作占大多数。主要的原因是《扇形地带》其中29首诗的巫译工程在89年年杪已经完竣，因为一些原因这部中巫对照的诗集无法如期在90年出版，一直要等到2000年的今天，付梓的善缘才出现。为了使诗集篇幅厚些，我决定再交上一叠诗稿给潜默审阅，选出其

中 11 篇进行巫译。在这过程中，潜默与张锦良先生也对过去两人合译的作品再作了一些改动和修饰，务求尽善尽美。

至于这本集子的编纂方式，我是把作品就其发表先后约略分成 3 辑：计 70 年代旧作 14 首，80 年代 17 首，90 年代 9 首，共 40 篇。70 年代的诗作曾收入诗集《流放是一种伤》与《众生的神》，80 年代以降迄今的作品则不曾以个人结集方式出版，90 年代选出来巫译的诗如〈特约演员〉、〈天堂鸟〉、〈晨：十时半〉、〈某个不能预测的下午〉、〈情人节：1998〉、〈左右脚〉概为完成于 98 年的近作。

我与张锦良先生仅属神交，素未谋面，只知道他马来语文根基扎实，在修辞方面下过苦功，对择字选词的精确程度要求很高，不过他修饰潜默译出的诗，多从词汇、语法著手，绝少更动潜默译成的诗底语言节奏、意境与气氛渲染。我想他知道潜默也写现代诗（已出版诗集《焚书记》），在领略体会现代诗的形式、表现手法方面有的是宝贵的经验。张锦良、潜默两位都是马大马来文学系科班出身，又是同学，由他两人合译拙作，双剑合璧，真是奇妙的文学因缘。

（三）

为了写这篇序，我重读了自己的作品，自忖自己

的诗一定曾带给两位译者不少的烦恼。我写诗倾向借物起兴，让感性的触须自己延伸。〈几乎是真空的虚空〉，写的是自然界与现实世界的“空性”；〈白鸟飞不起来的夜〉诗思随情思转折，写了许多“看来”与诗的题旨无关宏旨的外景、外物、外象。这些看来不相干的景象、动作，它们互相应合自然蔚为一种气氛，题旨反而隐藏，近乎暧昧。写这样的诗，内心毫无罪恶感，商隐不是也写过无题诗，令人遐想和可作多方面的诠释吗？古人能做的事，今人何尝不可。

我有一首题曰〈一场雪在我心中下著〉的诗，曾两度谱写成曲，用不同的方式演唱。我用的是“顾左右而言他”的表达方式，〈文学〉、〈社会学〉二诗更是如此，用的完全是 Method of Indirection，声东击西，敷衍铺陈，其实枝枝叶叶都离不开主干。这样的诗对译者而言是十分伤脑筋的，如果当初写上那些诗知道要麻烦译者，我可能会简化些，但这么一来让诗思曼衍，让外物、事件自己辐凑成焦点，点出诗内在的意旨那种快感便得不到了。

我带给译者的麻烦还多著呢。我喜用意象并呈法，不作说明，把景象蒙太奇式（Montage）地绾接在一起，让它们的意义自显。这种方法在〈变迁〉一诗用了，〈风景〉里我再用，乐此而不疲：

一个褴褛的老人

坐在

塌倒了的庙前哭泣

怒嘶着的马

卸下马鞍

被锁在栏里

至于像〈停工矿场所见〉，写夕阳工业的锡业萧条，矿湖废置的铁船，小孩的泅泳，与末节的悲剧（不远处，那艘铁船／像个破落户／倾斜著躯体／独个儿／数著湖面的涟漪），我用的是暗示法，意在言外是我要追求与臻至的效果。刘育龙认为我这首诗“短小而精致”，但这种意在言外的诗对译者而言往往是一大考验。

（四）

还有两个更大的翻译梦魇是：中巫两种语言文明的特征与差异。〈与陶潜论田园〉、〈与阮籍谈思绪〉牵涉到陶潜与阮籍的背景认知，与怎样把这种认知转化到另一种语言文明的框式里再造（recreate）。潜默在马大双主修中文、马来文，对两种民族语言的文化传统都有深湛的认识，这真是我的个人之幸，否则这

两首诗译出来的味道多少都会走样。

其二是语言节奏的调频和控驭对译者所构成的“挑战”。我写〈船与伞〉末节：

雨伞底下没有温暖

只有相识而不相遇的苍凉

只有相遇而不相识的苍桑。

除了句末押韵，最大的困难在于最后两句的主客互掉的句型配置，张锦良与潜默却能举重若轻，把它们转化为：

di bawah payung ketiadaan mesra

*hanya terdapat kesayuan yang berkenalan tanpa
pertemuan*

hanya terdapat kepiluan yang bersua tanpa perkenalan

既照顾音节的谐和，又能完全掌控句型内里词汇对掉的特色，堪称译事一绝。我曾写〈河〉，企图用语言的律动去应合月光底下的河底律动：“俯首无言，秋水一般的月光啊／月光下的花蕾无声无息地／迸放。有舢舨自远方回来／唱著月亮与河。古老的河……”巫译亦能捕捉那份悠游底情韵。

我想我给译者最大困扰的是那首〈听海〉。用心的读者一定会发觉〈听海〉除了第一、二行，整首诗

都以顶真法（又称连珠格）把它贯串在一起：

面对海何如倾听海
倾听大自然脉膊的起伏
起伏的浪涛滚滚来去
来去无踪是那时间的舢舨
舢舨负载几许期待与悲哀
悲哀化作泪水寻找归宿
归宿在众生竞逐的天涯
天涯在日落月升的海角
海角正值灯火凄迷
凄美终于点滴落下成微雨
微雨淅沥是海的呼吸
呼吸延续著生命
生命延绵成历史
历史兴衰似海洋的起伏
起伏的海洋让我匍匐倾听你

巫译也用上顶真法，鬼斧神工，对我而言，近乎
不可思议。整首诗太长，兹录最末七行为证：

*kini sudut laut berkandilkan cahaya muram
keindahan muram bertitisan menjadi hujan gerimis
hujan gerimis berderai-derai ialah nafas lautan*

*nafas menyambungkan jiwa
jiwa berlanjutan menjadi sejarah
bangkit jatuhnya sejarah laksana alunan lautan
alunan lautan membuatkan aku merayap mendengar
padamu*

无论如何，这些烦恼、困扰、挑战以致于梦魇现在都过去了。书即将付梓，潜默也完成了他的硕士论文，他再不必为译诗的事和他自己的论文操心。

马华文坛这些年出版的中文诗集，其中也有不少集子后面附录三几首英译或巫译，完整的中巫对照的现代诗集还不曾出现。马大中文系副教授陈应德博士曾译过冰心的新诗集《繁星》与《春水》，由于应德兄于中译巫方面的经验丰富，潜默与我征得他的同意，为《扇形地带》作最后的审阅（editing），在此我们谢谢他给我们提供的宝贵意见。

15.7.1999

浅谈诗歌翻译

／潜默

（一）

有一个外国翻译工作者曾说过：“翻译就是理解，并且让别人理解。”这句话说明翻译有两个基本要求，一是译者必须先求理解原文，即是通过原文的形式理解原文的内容；二是译者在透彻理解原文的内容之后，必须通过译文的形式来表达原文的内容。由此可见，翻译也是考查理解的方法，理解得不够透彻清楚，表达的（翻译时）就难以达到目的。

要做到深入理解及深入表达原文，译者须先掌握至少两种在翻译时涉及的语文。这是翻译的最基本要求。以中诗巫译来说，译者不只中文要有相当的造诣，巫文也须掌握得好；译者通过中文去理解原文，然后再以巫文把原文的内容再现出来，这种再现并非机械地逐字对译，而是把原文的“意美”重新创造，赋予一股新的生命力。中国现代学者范存忠教授曾说过：“有些译诗经过译者的再创造，还可以胜过原作。”能够胜过原作，当然是每个翻译工作者所梦寐以求的境界了。

（二）

中诗巫译和中诗译成其他外文一样，首个步骤就是正确理解原文，但这往往并不容易，尤其是现代诗，语言高度浓缩，意象鲜活繁富，文字的作用已远远超出平面，并进展到能提供我们以各种感官上的具体享受。这样的诗，理解起来就煞费思量，要翻译它更伤脑筋。

我翻译诗，多采用直译方法。所谓直译，根据中国现代翻译家许渊冲的看法，就是把忠实于原文内容放在第一位，把忠实于原文形式放在第二位，把通顺的译文形式放在第三位的翻译方法。

我所选择的诗大多数都适合采用直译方法。直译涉及忠实的两方面，一是内容，二是形式，在翻译时，若能保留原文的内容和形式，也即是成功保留了原文的内涵与神貌，而读者在读译文时，将感觉到原作者还存在，而并不是看到译者在替原作者说话，取代了原作者的地位。例如：我回到屋子里／爸说／屋外有什么好看的呢／我倒了一杯中国茶／缓缓喝下／那时黄昏已倒下来／家里那只猫／也蜷手蜷足 睡熟了／当天的报纸分成两堆／散开在两个大小不同的桌上／我模糊地回应了一声／便决定梳头上街／爸后来还问了一句什么／便回房睡觉了／睡衣是褐色的（温

任平〈事件〉)

*Aku pulang ke rumah/kata ayah/tiada apa-apa yang elok
dilihat diluar rumah/aku menuang secawan teh Cina/
perlahan-lahan menghirupnya/tatkala itu senja terlantar/
kucing kuning di rumahku itu/biang-biut tidur lelap/
akhbar tempoh hari terasing dua/berselerak di atas dua
meja yang berlainan saiz/aku menyahut secara bengap/lalu
bersolek untuk ke pekan/kemudian ayah menanyakan
sesuatu/lantas masuk ke peraduan/dengan pijama berwarna
coklat*

读过上面的译文，你将会有一种感觉，那就是译文和原文“形似”，同时也传达了原文的内容。由此可见，如果译文和原文相同的形式能够表达原文的内容，就可采用直译方法，否则，只好用“意译”。所谓“意译”，就是只忠实于原文内容而不忠实于原文形式的翻译方法。“意译”的毛病就是，译者往往增添原文没有的字句或者省略原本有的字句，以图进入诗的内涵世界。如果处理得不当，甚至会把原作者想表达的一切化为已有，导致丧失原诗的风貌。许多中国古诗、格律诗及词都采用意译方法，注重表达原诗的“意美”，至于“形美”，则很难照顾得到。

因此，许多古诗古词被译成外文之后，往往是“貌不似而神似”。

(三)

除了诗歌，其他文类在翻译时只须达到“信、达、雅”三个标准就行了。1898年，严复在《天演论》的〈译例言〉中说：“译者三难：信、达、雅。”后来搞翻译的人就把“信、达、雅”当作翻译的标准。所谓“信”就是忠实准确，“达”就是通顺流畅，“雅”就是文字古雅。“雅”的释义到了白话文通行的时代已变得更广，包括注重修辞方面的功夫了。

说到诗歌翻译，除了要达到“信、达、雅”的标准之外，还得再现原文的意美、音美及形美。如何再现原文的意美呢？译者只要能够忠实及准确地译出原文的内容，尽量做到“不增、不减”的地步，就是传达原文的意美了。例如：有一群高谈阔论的人／不知为什么厮斗起来／开始用手，后来用木棍石头／在惨嚎与惊呼声中／警察暴喝／手电筒锥型底光芒四射／首先跳起来向后遁逃的身影／也在墙上敛去（摘自温任平〈都市〉）

*Sekelompok manusia sedang berseimbang/entah mengapa
saling menumbuk/tangan dimulakan, kayu batu menjadi*

*ekoran/dalam jeritan dan kejutan/polis membentak/sinaran
gonjong lampu picit mengilat/kelibat yang mula melompat
lantas berlari ke belakang/juga menghilangkan diri di
dinding*

上述八行诗包括了原诗的重要字眼，可以说已经忠实与准确地译出原文的内容。译文依旧是八行，保持原诗的外貌。而上述译诗在朗诵时，与原诗一样顺口，听起来也悦耳。一如本集子里大部分的译诗一样，我在翻译它时，非常著重字眼的推敲选用，词与词的安排，句与句之间的联系，以及句子的结构等，务使诗在译成之后，其音节所形成的轻重、高低、抑扬、顿挫的声音，能与隐藏在诗中的情感旋律与韵味，融为一体，再现原诗整体的律动。

（四）

《郭沫若论创作》编后记中有说：“文学翻译与创作无以异，好的翻译等于创作，甚至超过创作。”文学翻译家林纾所翻译的狄更斯的作品，英国翻译家 Arthur Waley 就曾经认为胜过原著。不过，历年来的翻译作品，能胜过原著的犹如凤毛麟角，尤其是中诗译为外文，即使是顶尖的翻译能手，他们所翻译出来的作品，一样有值得商榷的地方。所以说，翻译难，翻译诗歌更难，而翻译格律诗更是难上加难。至于“诗

是不可译的”或“诗一翻译，就不成其为诗了”的论调，是令人不敢苟同的。凡是文学作品，都可以被译成另外一种语文，差别只是在于译文的好坏优劣罢了。

目录

自序／温任平

浅谈诗歌翻译／潜默

70年代：夜不情愿地撤退

水月／25

Bulan Air／26

街道／28

Jalan／30

事件／32

Peristiwa／33

扇形地带／34

Kawasan Berbentuk Kipas／36

风景／38

Pemandangan／39

×月亮与烟／40

Bulan Dan Asap／41

×营养／42

Khasiat／43

河／44

Sungai／45

变迁 / 46

Perubahan / 47

雨景一帖 / 48

Pemandangan Masa Hujan / 51

✕ 墙 / 54

Diding / 55

夜不情愿地撤退 / 56

Malam Tidak Rela Berundur / 58

船与伞 / 60

Perahu Dan Payung / 61

80 年代：一场雪在我心中下着

✕ 都市 / 65

Kota / 66

✕ 森林太深 / 68

Jenggala Tebal Mendalam / 69

✕ 篱笆牵牛花 / 70

Bunga Serunai Di Pagar / 71

一场雪在我心中下著 / 72

Salji Turun Di Dalam Kalbuku / 73

白鸟飞不起来的夜 / 75

Pada Malam Burung Putih Tak Mampu Terbang / 77

突袭行动 / 79

Penyergapan / 80

几乎是真空的虚空 / 81

Kehampaan Yang Hampir Kosong / 83

文学 / 85

Kesusasteraan / 86

社会学 / 87

Sosiologi / 88

人类学 / 89

Antropologi / 90

黄昏错觉 / 91

Ilusi Senja / 92

码头所见 / 93

Pandangan Di Pelabuhan / 94

有所感 / 95

Wujudnya Kesedaran / 96

听海 / 97

Mendengar Laut / 98

广场偶见 / 99

Pandangan Sambilan Di Medan / 100

与陶潜论田园 / 101

Berbincang Dengan Penyair Tao Qian Mengenai

Kampung Halaman / 102

与阮籍谈思绪 / 103

Berbicara Dengan Penyair Ruan Ji Mengenai Aliran

Pemikiran / 104

90年代：白鸟与水晶柱

爆仗 / 107

Mercun / 108

停工矿场所见 / 109

Pandangan Di Lombong Yang Terbengkalai / 110

X 太阳也会恼 / 111

Sang Suria Juga Meradang / 112

白鸟与水晶柱 / 113

Burung Putih Dan Tiang Hablur / 114

特约演员 / 115

Pelakon Undangan Khas / 116

天堂鸟 / 117

Burung Syurga / 118

晨：十时半 / 119

Pagi : 10.30 / 120

某个不能预测的下午 / 121

Suatu Petang Yang Tidak Dapat Diramalkan / 122

情人节：1998 / 123

Perayaan Valentine:1998 / 124

左右脚 / 125

Kaki Kiri Dan Kanan / 126

七十年代：夜不情愿的撤退

广场偶见 / 99

Pandangan Sambilan Di Medan / 99

与陶潜论田园 / 101

Berbincang Dengan Penyair Tao Qian / 101

Kampung Halaman / 102

Suatu Petang Yang Tidak Dapat Dikatakan / 103

Barbicara Dengan Penyair Ruan Ji Meng / 103

Pamikan / 104

Penyair Valentin / 104

九十年代：白鸟与水晶柱 / 105

白鸟 / 107

Mercun / 108

停工矿场所见 / 109

Pandangan Di Lombong Yang Terbengkalai / 110

太阳也会倦 / 111

Sang Suria Juga Meradang / 112

白鸟与水晶柱 / 113

Burung Putih Dan Tiang Hablur / 114

特约演员 / 116

Pelakon Undangan Khao / 116

水月

有时我想，我只是一艘愤怒的船

等不及启航

就已碎成一堆破烂

一滩摇摇晃晃的

水月。有时我想

为什么要有海，要有洋

要把岛与半岛分隔，分隔得

长又长。有时

我想，舞过的剑花

算不算是花。兄弟过的

拔刀互瞪时还称不称

“兄弟！”有时我

想狂喊，想奔

想把自己扬起，成风

成浪，成海洋：把最后的愤怒浇熄

把自己击沉，沉，到又远又深

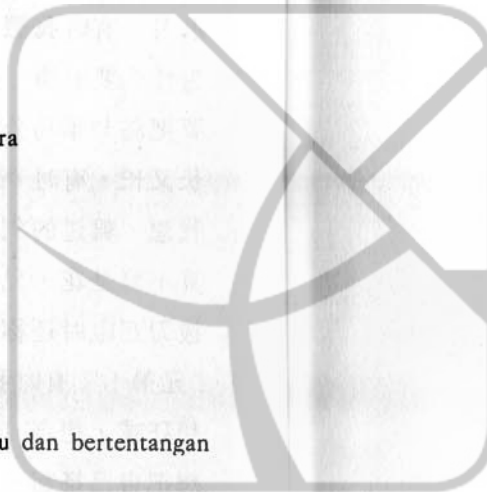
无以名之的地方。有时我想

木块的用途，正是这样

BULAN AIR

Ada kalanya aku merenung
diri hanya sebuah, perahu meradang
belum sempat dibongkar sauh
sudah berkecai menjadi selonggok remukan
sebulan air yang berkocak-kocak
ada kalanya aku merenung
mengapa perlu wujud laut dan samudera
memisahkan pulau dari semenanjung
jauh dan memanjang
ada kalanya aku merenung
'bunga pedang' aksi pendekar
bolehkah dianggap bunga
adik-beradik yang pernah menghunus pisau dan bertentangan
mata
masih bisa digelar "adik-beradik"!
ada kalanya aku ingin berteriak, berlari
melayangkan diri menjadi bayu
ombak, lautan
memadamkan api berang yang terakhir

memukul dan menenggelamkan diri
jauh ke pedalaman yang tak pernah bernama
ada kalanya aku merenung
kegunaan kayu adalah sedemikian rupanya

街道

水样的话语在你我身际流过
在这样的黄昏
我们彼此都看不见
彼此的眉宇

是的，我是努力向前划去的
在如此狭窄的港
如此拥挤的肩膀
我是努力向前划去的

不要说这是痛苦
这样热闹繁华
我们真不该闹情绪

去选择一条领带吧
要廉价的，要美的

不要说这是苍白
当你看到我的领带上面的脸
居然什么也没有

只有粘粘的
咸湿的
几滴不乾不净的水

JALAN

Kata-kata persis air mengalir melalui sisi kau dan ku
pada senja yang begini
kita tidak bisa melihat
kening masing-masing

Memang, aku gigih berkayuh ke hadapan
di kali yang begitu sempit
di bahu yang begitu sesak
aku gigih berkayuh ke hadapan
usah katakan ini penderitaan
riuh mewah sebegini
tidak wajar benar kita merajuk

Pilihlah sehelai tali leher
yang murah, yang cantik

Usah katakan ini kepucatan
pabila kaulihat wajah di atas leherku ini

tiada apa-apa pun
cuma beberapa titisan air lekit
keruh dan asin

事件

我回到屋子里
爸说
屋外有什么好看的呢
我倒了一杯中国茶
缓缓喝下
那时黄昏已倒下来
家里那只黄猫
也蜷手蜷足 睡熟了
当天的报纸分成两堆
散开在两个大小不同的桌上
我模糊地回应了一声
便决定梳头上街
爸后来还问了一句什么
便回房睡觉去了
睡衣是褐色的

PERISTIWA

Aku pulang ke rumah
kata ayah
tiada apa-apa yang elok dilihat di luar rumah
aku menuang secawan teh Cina
perlahan-lahan menghirupnya
tatkala itu senja terlantar
kucing kuning di rumahku itu
biang-biut tidur lelap
akhbar tempoh hari terasing dua
berselerak di atas dua meja yang berlainan saiz
aku menyahut secara bengap
lalu bersolek untuk ke pekan
kemudian ayah menanyakan sesuatu
lantas masuk ke peraduan
dengan pijama berwarna coklat

扇形地带

我的低喃，透过了叶隙
日子便刮起阵阵的风
树干的年轮是很难诠释的
没有片片的阳光，片片的雨
欲望只是
一株阴郁的小草

整座的林，深邃而无限
攀藤倾颓下一团泥泞
在潮湿的扇形地带
没有片片的阳光，片片的雨

一只偶过的松鼠
地上几粒破败的实

星光隐逝，年轮增长
风和季候运行著一种枯燥的循环
蚯蚓不息地锄著日夜

我的低喃和鸟鸣一样没有回响

一样没有
在渐渐深沉的雾气中
留下什么
形状

KAWASAN BERBENTUK KIPAS

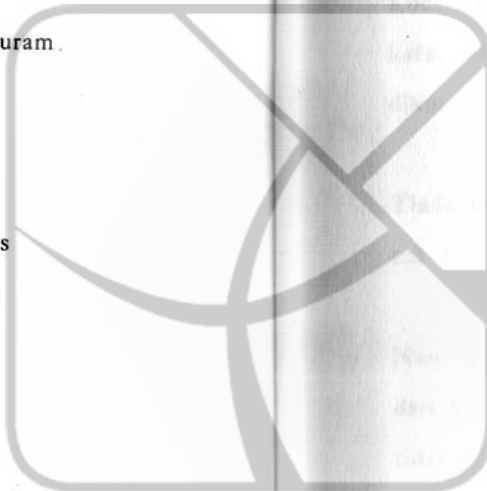
Bisikanku menembusi celahan dedaun
lalu hari-hari berpuputlah angin yang bertalu-talu
amatlah sukar ditafsirkan panto pokok
tanpa pancaran mentari dan titisan hujan
nafsu hanya
sepohon rumpun kerdil yang rendang muram.

Seluruh rimba jauh mendalam
segumpal selut diruntuhkan lilitan rotan
di kawasan lembap yang berbentuk kipas
tanpa pancaran mentari dan titisan hujan

Seekor tupai justeru berlalu
beberapa biji buah reput di atas tanah

Cahaya bintang kian malap
panto meningkat
angin dan musim memutarakan satu edaran yang menjemukan
cacing tidak berhenti-henti mencangkul siang dan malam

Bisikanku dan kicauan burung sama tidak bertalun
tanpa sebarang
dalam kabus yang kian menebal
bentuk apa yang ditanggalkan

风景

一个褴褛的老人
坐在
塌倒了的庙前哭泣

怒嘶著的马
卸下马鞍
被锁在栏里

没有人用火去烘酒
龙井茶独自惆怅

不远处
新建的城镇冒著大股黑烟
无助的风景
躲在山后企图遗忘

一只白色的鸟歪斜地飞过
翅膀滴著鲜血

PEMANDANGAN

Seorang tua berbaju compang-camping
duduk menangis
di depan puing kuil

Kuda yang meradang
kafal diturunkan
dikurung dalam kandang

Tiada orang memanaskan arak dengan api
teh Longjing bersayu sepi

Nun yang tidak jauh
dari kota yang baru dibina bergumpal-gumpal asap hitam
tidak bermaya pemandangan
tersembunyi di sebalik bukit mencuba melupakan diri

Seekor burung putih terbang menyerong
dari kepak darah menitis

月亮与烟

一个没有月亮的
天
空

炊烟，晚升起来的炊烟
我们什么也看不见

因为烟与夜是同一个色素的
因为我们期待月亮而忘记了烟

BULAN DAN ASAP

Di langit yang tanpa bulan

Asap dapur berkepul-kepul pada malam
kita tidak menampak apa-apa

Kerana asap dan malam bersatu warna
kerana kita leka mengahajati bulan sehingga asap dilupakan

营养

这一座林莽
坐落在海角之南，天涯的下端
它不分良莠，昼昼夜夜
把赤道的雨水
吸收成滋养。在一块
瘦瘠的土地上
吐芽、开花、结果
然后把飘零的花果，流浪的坠叶
都吃进肚腹里去，把自己吃下去
不是自伤啊，那是它仅有的营养

KHASIAT

Hutan ini
terletak di selatan kaki laut, di bawah kaki langit
tanpa membezakan baik buruk, saban hari setiap malam
menyerap air hujan khatulistiwa
menjadikannya khasiat
di sebidang tanah gersang
bercambah, berbunga, dan berbuah
kemudian dimakan
bunga-bunga yang berguguran
buah-buahan yang bertaburan
ke dalam perutnya
dirinya jua dimakan
bukan berniat untuk melukakan diri
itu saja satu-satu khasiat miliknya

河

俯首无言，秋水一般的月光啊
月光下的花蕾无声无息地
迸放。有舢舨自远方回来
唱著月亮与河。古老的河
你的名字写在河床下
有流沙轻轻晃动，其动姿飘忽
万籁寂然，因为河呵
是流动而静的象喻
正如你敞开的胸膛
柔美地柔美地
汲取全圆的月，没有惊动什么

SUNGAI

Tunduk membisu, cahaya bulan bak air musim gugur
di bawah sinarannya kudu berkembang sepi
dari jauh kelihatan tongkang pulang
lagu bulan dan sungai didendangkan
sungai silam, namamu tertera di dasar
aliran pasir berengсот
lagaknya terjembak-jembak
alam sunyi sepi, kerana sungai
lambang kesepian dalam pengaliran
ibarat hamparan dadamu
lemah-longlai
menimba bulan purnama, tanpa menyentak apa-apa

变迁

烛火燃了又熄

熄了又燃

踏在雪地上的足印

悄悄隐没

寒冷的钟声

有秩序地敲打每一个黄昏

大合唱突然中止

指挥的手僵住

汗出如浆的马

颓然倒下

河水轻轻流动

满山的猿吟依旧

PERUBAHAN

Api lilin sering nyala dan padam

padam dan nyala

Bekas yang terpijak di atas salji

tertimbus secara senyap

Kelenteng dingin

memalu setiap senja dengan susun rapi

Tiba-tiba orkestra berhenti

kejur tangan yang membimbing

Kuda yang bermandikan keringat

jatuh rebah

Air kali mengalir perlahan-lahan

suara ungka dari seluruh bukit seperti sedia kala

雨景一帖

(一)

头伏在发里
胸伏在腹里
在电视机的天线架上
一只被雨淋著的雀
飞不起，飞不起来
虽然渴望飞起来

你，一只羽毛零落
发著高烧的雀

(二)

沟渠的水涨了
淹上了五脚基
站在五脚基的人们，退后，退后

一声惊呼

扑地的是一伞花裙
像一只彩蝶
在躲雨的人底喝采声中
猛烈地展览了自己

(三)

马赛地大型轿车
缎带缤纷
红色的
黄色的
青色的
从车前缚到车后

车傍是一条湿淋淋的甘蔗，蔗叶垂坠
车头是一具湿淋淋的洋娃娃，衣衫浸透
车里面是一位喜孜孜的新娘，乾爽白净

(四)

城市的上空
工厂的烟囱喷出一股股黑烟

巴士车站
一个中年汉子
擦亮一根火柴
点燃了手上一支烟卷
不耐烦地仰看著蒙蒙的天
吐出一圈圈白烟

PEMANDANGAN MASA HUJAN

(1)

Di rambut kepala terbenam
di perut dada terpendam
di atas aerial TV
seekor burung pipit kehujanan
tidak sanggup terbang, tidak mampu melayang
meskipun ingin mengawan

Engkau
sedang kepialu radang

(2)

Air dalam longkang sudah meningkat
melimpahi kaki lima
orang yang berdiri di kaki lima, berundur, berundur

Satu pekikan yang mengejutkan

Yang berkuntum di lantai sehelai rok berpetit
bagaikan rama-rama pelangi

dalam sorak-sorai mereka yang berteduh
menampilkan diri dengan penuh semangat

(3)

Mercedes besar
pita beraneka warna
yang merah
yang kuning
yang hijau
dikerbat dari depan ke belakang kendaraan
di sisinya sebatang tebu yang basah lengkung, daunnya
kelepit
di depannya anak patung dengan baju yang basah kuyup
di dalamnya seorang pengantin perempuan yang riang ria,
bersih dan putih mersik

(4)

Di langit kota
cerobong kilang memancutkan kepulan asap hitam

Di stesen bas
seorang lelaki berumur pertengahan

menyalai mancis sebatang
menghidupkan golongan rokok dalam tangan
memandang langit mendung penuh kegelisahan
menghembuskan bulatan asap putih

墙

月芒下的一把废锁

铜锈的光

门为什么要关住？

关住的门为什么要悬一把废锁？

你会很哲学家地下判语：

荒谬！简直荒谬！

就这样，门像一个人，久久地

站立在那里。

这不是推理或者逻辑能管的事

门的后面有厅，厅前厅后有声音

声音与愤怒不是荒谬能管的事

微茫中，有谁能看到门左门右的墙

墙一直苦苦支持著整体的重量

所谓整体不仅是一间小小的屋

那是你曾经爱过放弃过的故里……

DINDING

Sebuah mangga rosak di bawah sinaran bulan

cahaya menembaga

kenapa pintu perlu ditutup?

kenapa pintu yang tertutup tersangkut mangga rosak?

Akan kauberikan keputusan ala falsafah:

karut! sememangnya karut!

beginilah pintu ibarat manusia

tercegat lama di sana

hal ini tidak dapat diurus oleh logik dan rasional

di belakang pintu terdapat ruang tamu

di depan belakang ruang tamu terdengar suara

suara dan amarah tidak dapat diurus oleh kekarutan

Dalam kemalapan

siapa dapat melihat dinding di kiri kanan pintu

dinding masih keras menunjang seluruh keberatan dirinya

yang dimaksudkan seluruh bukan sekadar sebuah rumah

kecil cuma

tetapi kampung halaman yang pernah kaucintai dan tinggalkan

夜不情愿地撤退

夜不情愿地撤退

晨光熹微，从全黑到

挤进出来的一线微茫

它走过的困蹇无人知

它走过的甬道永远是一个谜

井里发出第一声呼唤！

夜不情愿地撤退

墨色淡化

虽然仍勾划不出轮廓

像一幅即将完成的没骨画

已经肯定是画了，不是别人的否定

可以否定的了的

夜不情愿地撤退

蹶足来的，终于蹶足遁去

当阳光仍窘在

一口阴暗的井里

它内蕴成至阳至刚的力

轰然一挣

井与井水尽裂

瀑射为满空金霞万道的

明霁

MALAM TIDAK RELA BERUNDUR

Malam tidak rela berundur

fajar menyingsing, daripada hitam pekat hingga

terpancur cahaya muram

liku-liku jalan yang dilalui tidak diketahui

terowong yang diharungi tetap misteri

Dalam perigi tercetus imbauan pertama

malam tidak rela berundur

kegelapan semakin menawar

meskipun gagal melakarkan rangka

laksana sekeping lukisan tanpa tulang yang hampir

sempurna

yang pasti ialah lukisan, bukan penafian orang lain

yang dapat menafikannya

Malam tidak rela berundur

yang datang terjingkat-jingkat, akhirnya hilang berjingkat-

jingkat

ketika sinaran mentari masih tersepit

di dalam perigi suram

terhimpunnya tenaga waja

meletuskan diri sekuat hati

air dan perigi sama-sama meletup

terpancarnya cahaya emas

memenuhi angkasa

船与伞

你不告而别
头也不回地走了
那一天是星期天
你明明告诉我星期六早上你会拿一卷诗下来与我相见

就这样，一切都错过了
像两艘相识而不相遇的船
我在痛苦的黑暗中拉响了警笛
你在警笛中沉睡如昔

就这样，一切都错过了
像两把相遇而不相识的伞
在一条狭窄的巷
没头没脑的一阵骤雨，遮住了伞
雨伞底下没有温暖
只有相识而不相遇的苍凉
只有相遇而不相识的苍桑

PERAHU DAN PAYUNG

Kaupergi tanpa pesanan
tanpa memalingkan muka
hari itu hari Ahad
kau betul-betul memberitahuku
akan kaubawa senaskhah puisi menemui aku pagi Sabtu

Begitulah terlepasnya segala-gala
ibarat dua perahu yang berkenalan tanpa pertemuan
dalam kegelapan getir siren kubunyikan
dalam bunyi siren kau lena seperti sedia kala

Begitulah terlepasnya segala-gala
ibarat dua payung yang bersua tanpa perkenalan
di lorong sempit
hujan turun secara mendadak menutupi payung
di bawah payung ketiadaan mesra
hanya terdapat kesayuan yang berkenalan tanpa pertemuan
hanya terdapat kepiluan yang bersua tanpa perkenalan

八十年代：一场雪在我心中下着

都市

都市霓虹喷起十丈软红

交通灯前，不同牌子的车队猬聚如蚁

红橙绿代表停慢行

有人在争论，究竟这是

有没有意义的秩序

我在红尘深处看向你

红尘深处是黑暗底核心

我把最后一点光照向你

你以一瞬即逝的眼神

在墙上斂去

有一群高谈阔论的人

不知为什么厮斗起来

开始用手，后来用木棍石头

在惨嚎与惊呼声中

警察暴喝

手电筒锥型底光芒四射

首先跳起来向后遁逃的身影

也在墙上斂去

KOTA

Neon kota tinggi memancarkan puspawarna
di depan lampu isyarat
deretan kenderaan yang pelbagai jenama persis kerumunan
semut

merah kuning hijau isyarat berhenti perlahan dan berjalan
ada orang bertengkar, adakah ini
peraturan yang bermakna

Aku memandang jauh dari lubuk duniawi
lubuk duniawi inti kegelapan
aku menyuluhikau sinaran terakhir
dengan denyaran cahaya mata
engkau menghilangkan diri di dinding

Sekelompok manusia sedang berseimbang
entah mengapa saling menumbuk
tangan dimulakan, kayu batu menjadi ekor
dalam jeritan dan kejutan
polis membentak

sinaran gonjong lampu picit mengilat
kelibat yang mula melompat lantas berlari ke belakang
juga menghilangkan diri di dinding

森林太深

森林太深我们无从了解
这样密聚的叶
连月光也筛不过去
褐色土
地毯般展开，从这端延到无尽
要把落叶与虫鸣都网罗

森林太深我们无从了解
这样团结的风
连人声都掩盖过去
乳色雾
轻纱般罩下，从山腰铺到山脚
要把足迹与苦乐都网罗

JENGGALA TERBAL MENDALAM

Jenggala terlalu tebal mendalam, kita tak bisa memahami
dedaun yang begitu lebat
hingga sinaran bulan tak bisa melintasinya
tanah coklat
ibarat hamparan permaidani
dari sini menjalar ke abadi
demi menjaringkan segala guguran daun dan rintihan
serangga

Jenggala terlalu tebal mendalam, kita tak bisa memahami
angin yang begitu padu
hingga ditenggelamkan suara manusia
kabus putih susu
bagaikan kelubung menyelimuti, dari tengah ke kaki
bukit
untuk menjaringkan segala runut dan duka suka

篱芭牵牛花

第一次注意到你
我泊车在校园的篱芭
蓝里透紫，忧郁的颜色
女儿还没排队出来
我无聊地看著
篱芭的攀藤，蓦地
注意到经过溽暑的午后
恹然垂首的你

每一周总有五天，我会来
这儿，接八岁大的女儿
一晃两载，沉默的
等待，但没有学习观察与认知
我甚至没有觉出你的存在，与
生存在蔓草间的忧郁与悲哀

BUNGA SERUNAI DI PAGAR

Pertama kali aku memerhatikau
ketika aku meletakkan kereta di pagar sekolah
warna murung, biru berungu
anak perempuan masih belum beratur keluar
aku memandang dengan jemu
lilitan pohon di atas pagar, tiba-tiba
aku memerhatikau tunduk kelesuan
setelah berlalunya kehangatan sore yang lembab

Lima hari saban minggu
kan kudatang ke mari
menjemput anakku yang berusia lapan tahun itu
sekelip dua tahun
menunggu dalam kesepian
namun tidak kupelajari pengamatan dan pengenalanpastian
malah tidak kusedari kewujudankau serta
kepiluan dan kesedihan hidup di cela lalang senduduk

一场雪在我心中下著

一场雪在我心中下著

淅沥如

微雨，杨柳依依

所有的讨论与争辩均属多馀

远方的钟声，响了

火车离开寺庙约二公里处

横亘而过，我来不及顾盼

一场雪在我心中下著

你在车厢无言独对一列

倒退的风景，工厂旁的枯树

撑著一角病后苍黄的天

我看不清楚你憔悴的脸

迎面袭来的风

带著早到的冬寒

我听到自己喉间猛烈的咳呛

一场雪在我心中下著

SALJI TURUN DI DALAM KALBUKU

Salji turun di dalam kalbuku

berderai-derai

bagaikan gerimis

pohon renik meliuk

sia-sia saja segala perbincangan dan pertengkaran

kelenteng jauh berbunyi

kereta api serentak berselisih kira-kira dua kilometer

dari kuil

tidak sempat aku memandang

salji turun di dalam kalbuku

dalam gerabak kau keseorangan membisu berhadapan

dengan

deretan pemandangan yang bergerak ke belakang

ranting ringkai di tepi kilang

menunjang sudut langit yang pucat kekuningan

setelah pulih daripada keuzuran

tidak dapat aku lihat dengan jelas wajahkau yang kuyu

angin merempuh dari depan

membawa kedinginan musim sejuk yang tiba awal
kedengaran batuk kuat dari kerongkongku
salji turun di dalam kalbuku

白鸟飞不起来的夜

白鸟飞不起来的夜
荒凉的钟声，复远
小城只有，零碎的梦
每次醒来，都会不期地
怀念你，虽然我已决定
离开你

妻儿正在庭院，等著
昙花开。壁钟已敲过十响
那屏息的等待真迷人
那夜我们也曾在橡林的小径
静静地期待月升，并且
让月升的光芒洒在
我们坦开的胸膛

三月的橡林多雨
叶落的声音，簌簌
如叹息。总有一班夜行火车
在十时过后越石桥过田垅
轰轰驰过

地面激动地颤抖，然后
慢慢重归静止
静止在白鸟飞不起来的夜

PADA MALAM BURUNG PUTIH TAK MAMPU TERBANG

Pada malam burung putih tak mampu terbang
kelenteng yang terbiar, begitu dura
kota kecil cuma ada
hancuran mimpi
setiap kali terjaga
kau akan kurindu
meski sudah kubertekad
meninggalkankau

Anak isteri di halaman
menunggu bunga tasbih berkembang
jam dinding telah berdentam sepuluh
penungguan yang rimas amat menarik
dalam sunyi sepi malam itu
kita pernah menunggu bulan terbit
di denai ladang getah
biarkan sinaran bulan
menyimbah hamparan dada kita

Di ladang getah bulan Mac banyak hujan
berkerisik daun berguguran
bagaikan keluhan
pasti terdapat kereta api malam
melintasi jambatan batu dan permatang lewat 10 malam
berdentam-dentum melepasi
bumi kuat bergegar
lalu beransur-ansur kembali sunyi
pada malam burung putih tak mampu terbang

突袭行动

金黄的夕阳斜照池塘
停在白荷上面的
蜻蜓振翅欲飞
邮局工人照章工作的消息
迅速传播，在茶楼
在酒坊，在游客休憩的地方
我派文字悄悄绕过
蜻蜓与池塘
闪电出袭
攻占一座小巧精致的殿堂

PENYERGAPAN

Sinaran jingga mentari senja serong memancar ke kolam
di atas padma putih hinggap
sesibur menggerakkan kepak ingin melayang
berita posmen kerja mengikut peraturan
lantas tersebar
ke kedai minum, warung arak
tempat pelancong beristirahat
tulisan puak kami, dengan senyap-senyap
mengelilingi sesibur dan kolam
menakluki sebuah balai gerenek

几乎是真空的虚空

没有什么永远是
那朵浪迅速开放，然后萎谢
风吹过去
留下一块几乎是真空的虚空
这是靠海的小镇
我们曾经跨过一截横木
为的是要迈过去，要徜徉
在一片较洁白和阔的沙滩
你吸著的拖鞋潮湿了
我要你注意潮汐的起落
而且不要把天穹那一抹残云看作夕阳
这是靠海的小镇
一艘船晃著远去，一首歌

从清晰到隐约
我们的足迹也是这样
我们的语言啊，多像
海面的水影流光，彩虹的喜悦

短暂的璀璨

我的脚步因疲累而迟疑

风铃没有动，风刚刚吹过去

留下一块几乎是真空的虚空

KEHAMPAAN YANG HAMPIR KOSONG

Tiada sesuatu yang bersifat abadi
bunga ombak lantas kembang, cepat layu
angin berpuput lalu
meninggalkan kehampaan yang hampir kosong
inilah pekan di laut tepi
sekerat palang pernah kita langkahi
demi mengembara untuk melintasi

Di pantai yang luas memutih
selipar yang kaupakai telah dibasahi
air pasang surut aku ingin kauperhati
sisa-sisa awan di sebelah cakerawala jangan dipersepsi
sebagai senja kala
inilah pekan di laut tepi
sebuah perahu kelihatan jauh berlenggang
sebuah lagu

Daripada kejelasan kepada kepudaran
begitu jua jejak kita

文学

oh bahasa kita, seakan-akan

bayangan kilauan air, keriangian pelangi

singkatnya kegemilangan

kepenatan menyebabkan langkahku lamban

'loceng angin' tidak bergerak, bayu baru berlalu

kehampaan yang hampir kosong ditinggalkan

网球场后面的砖屋

升起炊烟。没有流水争吵

一名英国妇女喝著奶茶

几个马来小孩在玩陀螺

玻璃柜里摆设著几只雪兰莪锡器

本想拿出纸笔，描绘一番

南方的热带山水与情绪

而苦于浸濡于蟹行文字过久

经营意象不中不马不西

我只能佯装醉酒

并把自己想像成一名专门研究印尼文学的

权威荷兰学者。

KESUSASTERAAN

Di rumah batu ubin
di belakang gelanggang tenis
asap berkepul-kepul, tanpa perbabilan aliran air
seorang wanita Inggeris menghirup teh susu
bermain gasing beberapa orang anak Melayu
di dalam almari kaca
tersusun beberapa piuter Selangor
ingin kukeluarkan kertas dan pen
melakar dan menulis
perbukitan dan perairan tropika selatan
serta emosinya
tapi apa daya sudah sekian lama tercebur dalam tulisan
rumi
daya pemikiranku tidak bersifat kecinaan, kemelayuan,
atau kebaratan
aku hanya dapat berpura-pura mabuk
mengkhayalkan diri sebagai Belanda yang berkewibawaan
dalam kesusasteraan Indonesia

社会学

一名农科大学教授
正在研索著玉薯黍是否可以取代
暹罗米的问题。他桌案前面的
窗外，飞来几只鸽子
白的，灰白的，白里带灰黄的
他把面包屑撒出去
敏锐的鸽群迅快啄食
忙得来不及去嘀咕
面包屑之多寡，阳光之
多寡等问题。至于玉薯黍
是否可以代替暹罗米
鸽子吃饱了后会不会吵闹
连教授也不知道

SOSIOLOGI

Seorang profesor Universiti Pertanian
sedang menyelidik kemungkinan jagung menggantikan
padi Siam
di luar jendela berhadapan dengan mejanya
hinggap beberapa ekor burung merpati
putih, putih kelabu, kuning kelabu putih
lalu dihamburkan serpihan roti
merpati lincah mematuk
terlalu sibuk untuk merungut
berapa banyaknya serpihan roti
dan sinaran mentari
sama ada kemungkinan jagung menggantikan siam Padi
atau bertengkarkah merpati setelah kenyang
profesor sendiri pun tidak mengetahui

人类学

公元二零三四年
蛙人在珊瑚礁下寻找
沉船的珠宝，海面
皱褶如衰老的脸
岸上人民底记忆
幽暗如缠绕不清的藻类植物
满嘴酒气的船长于舷边搓手，徘徊
既忧虑漩涡的迷失
又担心海盗的箭矢
他底哲学硬挺如海军制服
所谓古老的文明，是争夺
连年战役与
沉船的宝藏

ANTROPOLOGI

Pada 2034 Tahun Masihi
mencari di bawah terumbu karang penyelam
mutiara dan permata dalam kapal karam
permukaan laut terlipat kedut bagaikan wajah tua uzur
di tebing pantai ingatan manusia berbalam-balam
ibarat rumpair saling melilit
nakhoda yang mulutnya berbau arak memulas tangan,
mundar-mandir
risau akan kesesatan di pusaran air
jua anak panah lanun
falsafahnya tegak bagaikan uniform tentera laut
yang dimaksudkan peradaban silam, ialah pertaruhan
peperangan tahunan
dan harta kanun kapal karam

黄昏错觉

黄昏潦倒
在我书房一角倾斜的书橱
像颠蹶的征夫
走过千山万水
为饥寒受苦

黑夜即将到来
这动人心魄的一刻
夕阳红似焚城的火
然后是杀伐的声音，急促的马蹄……
邻家亚嫂恰在这时
扭响了电视

ILUSI SENJA

Senja terlantar
di almari buku yang senget di suatu sudut kamar bacaanku
laksana penakluk yang tersanduk
melalui liku-liku bukit dan air
menanggung kelaparan dan kedinginan

Malam menjelang tiba
pada detik yang menggemparkan ini
mentari senja memarak kemerahan bagaikan api membakar
kota
kemudian suara bertempur, derap kuda tergesa-gesa
justeru wanita sebelah jiran
menguatkan suara televisyen

码头所见

海员用力掷出一枚红白相间的浮标
他们开始唱歌，喝罐装啤酒
码头上
一张张邮票似的脸
朝著各自的行程与方向

海天漠漠

PANDANGAN DI PELABUHAN

Para kelasi kuat melemparkan sebuah bairup
warnanya merah putih berselangan
mereka mula menyanyi
minum bir dalam tin
di pelabuhan
wajah-wajah ibarat kepingan setem
masing-masing menuju ke perjalanan dan arah sendiri

Langit laut berbalam-balam

有所感

“观光其实是流放。”你说
那时你穿著一件皮夹克
留著不整齐的唇髭
在天台，来回奔跑
使劲拉起一枚
邮票似的
风筝

WUJUDNYA KESEDARAN

"Melancong sebenarnya satu pembuangan," ujarkau
ketika itu engkau memakai sehelai jaket
kumis berkecah
bolak-balik berlari
di atas balkon
meruntun lelayang
yang mirip sekeping setem

听海

面对海何如倾听海
倾听大自然脉搏的起伏
起伏的浪涛滚滚来去
来去无踪是那时间的舢舨
舢舨负载几许期待与悲哀
悲哀化作泪水寻找归宿
归宿在众生竞逐的天涯
天涯在日落月升的海角
海角正值灯火凄迷
凄美终于点滴落下成微雨
微雨淅沥是海的呼吸
呼吸延续著生命
生命延绵成历史
历史兴衰似海洋的起伏
起伏的海洋让我匍匐倾听你

MENDENGAR LAUT

Elok mendengar laut pabila berdepan dengannya
mendengar alunan nadi alam semesta
ombak menghempas terumbang-ambing
yang berulang-alik tanpa kesedaran ialah tongkang masa
tongkang termuat beberapa penungguan dan kesedihan
kesedihan bertukar menjadi air mata mencari petempatan
petempatan di medan persaingan kaki langit
kaki langit di sudut laut terbenamnya mentari timbulnya
bulan
kini sudut laut berkandilkan cahaya muram
keindahan muram bertitisan menjadi hujan gerimis
hujan gerimis berderai-derai ialah nafas lautan
nafas menyambungkan jiwa
jiwa berlanjutan menjadi sejarah
bangkit jatuhnya sejarah laksana alunan lautan
alunan lautan membuatkan aku merayap mendengar padamu

广场偶见

在广场上
群聚的人们交头接耳
有人打算绝食抗议
那一天，所有的白鸽
都留在地面啄食谷粒
忘了飞翔
在广场对面的旗帜下
竞选运动正在展开
一阵骤雨打下来
不惯持伞的人们
四散奔走……
留下满地的烟蒂

PANDANGAN SAMBILAN DI MEDAN

Di medan

kumpulan manusia bersebang-sembang

ada yang ingin melancarkan mogok lapar

hari itu, semua merpati

berada di permukaan tanah mematok padi

terlupa untuk terbang

Di hadapan medan di bawah bendera

kempen pilihan raya sedang berlangsung

tiba-tiba hujan lebat turun

orang yang tidak biasa mengambil payung

lari bertempieran

meninggalkan puntung rokok bertaburan

与陶潜论田园

离开汹涌的江

选择宁静致远的湖

园林将芜

不归将寻不到归去的路

白鸟在前面推开雾

松柯在风起时便唱歌

木门常关而心扉常开

车马渐稀而天地愈宽

晨光熹微

你终仰卧成巍峨

BERBINCANG DENGAN PENYAIR
TAO QIAN MENGENAI KAMPUNG

HALAMAN

Meninggalkan diri dari sungai yang bergelora
memilih tasik hening yang berjauhan
ladang pohon akan gersang
enggan pulang akan sesat di jalan pulang

Burung putih menguis kabus di depan
pabila angin bertiup ranting ru berdendang
pintu kayu kerap tertutup, pintu jiwa sering terbuka
kenaikan semakin kurang, alam semesta kian meluas
fajar menyinging
akhirnya kautelentang menjadi gunung

与阮籍谈思绪

打开你的咏怀诗
是我在树底下，午睡醒来的
一个下午

一片金黄色的叶子
坠落，一闪即逝
隐没在字里行间
害我殚精竭思
一直挨到月升
才从诗中隐约的感慨里
找到叶瓣的扇形脉胳

*BERBICARA DENGAN PENYAIR
RUAN JI MENGENAI ALIRAN
PEMIKIRAN*

Puisi luahan jiwamu kubuka yang bergelora
pada suatu sore yang berjuhan
di bawah pohon, selepas tidur petang
dengan pulang akah saat di jalan pulang
Sehelai daun berwarna kuning emas
gugur, lenyap sepiantas kilat
terselindung di antara baris dengan kata
membuatkan aku memeras otak
sehingga timbulnya bulan
baru terjumpa urat dedaun yang berbentuk kipas
daripada sayup-sayup rintihan puisi

九十年代：
白鸟与水晶柱

爆仗

我想像过自己是雄辩的政治家
也想像过自己的歌声嘹亮绕梁三日
更想像过自己是冲锋陷阵的第一声炮响

最终发现自己什么都不是
我只是别人喜庆的点缀
只要激我以怒
燃我以火
我便愤然跃起
霹雳一串响
耗尽所有的元气

MERCUN

Pernah kubayangkan diri tokoh politik yang bijak berpidato
pernah jua kubayangkan nyanyianku lunak mempesonakan
malah pernah jua kubayangkan diri das tembakan pertama
di barisan menyerang

Akhirnya didapati diriku bukan apa-apa pun
aku hanya perhiasan perayaan orang lain
selagi aku dibakar atau diradang
akan kulonjak dengan berang
berdegar-degar guruh petir
menghabiskan segala tenaga batin

停工矿场所见

一个赤膊的孩子
在死寂的矿湖傍
戏水

细碎似啜泣的声响
不曾惊动
芦苇的梦
不远处，那艘铁船
像个破落户
倾斜著躯体
独个儿
数著湖面的涟漪

PANDANGAN DI LOMBONG YANG
TERBENGKALAI

Seorang budak dengan bahunya terdedah
bermain air
di pinggir tasik lombong yang sunyi sepi

Desiran suara bagaikan tangisan sedu-sedan
tidak pernah menyentakkan
mimpi rumput buluh
nun tidak jauh, kapal korek
laksana hartawan jatuh melarat
badannya sendeng
berseorangan
menghitung riak-riak di permukaan tasik

太阳也会恼

温煦的太阳也会恼
你们把森林砍倒
把飞禽走兽唬得四处窜逃
你们把烽火点起
把它薰得灰头灰脑

温煦的太阳也会恼
你们把原油倾泻进海洋里曳摇
江湖鼎沸，鱼虾无所栖止
白天被浓翳所蔽像黑夜
黑夜却酷热煎熬如白天
亿万年来
太阳的生活程序从不曾那么疯狂颠倒

SANG SURIA JUGA MERADANG

Meradang juga sang suria yang mesra
kalian menebang hutan belantara
menakutkan haiwan unggas lari berkeliaran
kalian menyalakan api peperangan
mengasapinya menjadi keabu-abuan

Meradang juga sang suria yang mesra
kalian menumpahkan minyak mentah terapung-apung ke
lautan
tasik sungai menggelegak, ikan udang kehilangan kediaman
siang diselaputi asap tebal bagaikan malam
malam panas membahang laksana siang
sejak berbilion-bilion tahun yang lalu
proses peraturan kehidupan sang suria
tidak pernah menyongsang secara menggila

白鸟与水晶柱

一只白鸟
停歇在我的公寓露台
那时阳光灿烂
在露台一角
我正晒著我刚刚买回来的水晶柱

有一种生的喜悦
我的文字无从言说
只有吹拂十层楼的微颺
多少明白我的心意

在禽飞翅扑的律动间
昨夜的无眠和困惑
渐渐淡化、散开……

可能你就是那只白鸟
使我忘掉暗夜的无奈
多么希望自己是那枚充满能量的水晶柱
频率强大，同时发光和发亮

BURUNG PUTIH DAN TIANG HABLUR

Seekor burung putih
hinggap di serambi kondominiumku
ketika ini pancaran mentari terang-benderang
di suatu sudut serambi
aku sedang menjemur tiang hablur yang baru kubeli

Terasa suatu kerianghan hidup
tulisanaku tidak bisa diungkapkan
cuma bayu sepoi-sepoi meniup bangunan bertingkat sepuluh
sedikit banyak memahami hasratku

Dalam irama kepankan unggas
kebingungan dan kejaga-jagaan malam semalam
semakin menawar, semakin mengurang...

Mungkin engkaulah burung putih itu
membuatkan aku melupai malam yang ketidakhadiran
betapa tinggi harapanku menjadi tiang hablur yang penuh
bertenaga
megahertz luas dan kuat, memancarkan sinaran dan cahaya

特约演员

整出戏我都在扮演卑微的角色
穿著古时戍卒的衣裳
留著开始花白的胡髭
在杀伐的场景前面冲来冲去

整出戏我都感到孤单没趣
虽然看起来也有几分威武
头饰好重，我竭力抬头
挡住大侠迎面挥来的剑击

整出戏我都在等候完场
卸下盔甲
喝杯六堡茶
偷偷用客栈的酒招揩汗
待会儿还得买瓶铁打酒
擦擦身上的瘀伤

PELAKON UNDANGAN KHAS

Sepanjang cerita aku melakonkan watak kerdil
berbaju lasykar zaman silam
menyimpan misai yang memutih
menyerbu ke sana ke sini di depan latar belakang
pertarungan

Sepanjang cerita aku berasa keseorangan dan bosan
meskipun kelihatan gagah sateria
hiasan kepala terlalu berat, aku kuat memanggung kepala
menahan tetakan pedang sateria

Sepanjang cerita aku menunggu kesudahan
menanggalkan pakaian sateria
minum teh 'liu bao'
secara mencuri-curi aku mengesat keringat dengan panji
arak rumah tumpangan
kelak terpaksa kubeli sebotol ubat Cina
menyapu kecederaan lebam pada badan

天堂鸟

一只飞倦了的鸟
伫立于瓶口
不再响往浩淼的海洋
不再翱翔于无际的穹苍
鲜艳的色彩
昂首的风情
仍能引人注目
受到赞誉就够了
一只鸟
不一定要懂得飞

BURUNG SYURGA

Seekor burung letih berterbangan
hinggap tegak di mulut botol
tidak lagi merindu lautan luas
tidak lagi melayang di langit lepas
warna yang gilang-gemilang
gaya congak yang penuh memikat
masih bisa menarik perhatian

Memadailah apabila dipuji
seekor burung
tidak semestinya perlu tahu melayang

晨：十时半

早上十时半
阳光透过叶隙，碎金
洒落满地
我应该出门赴约了
又记起那首未完成的诗
若即若离
于虚构与现实之间
找不到收束句

PAGI : 10.30

Jam 10.30 pagi

sinaran mentari menembusi celah-celah dedaun, cebisan

emas

jatuh berhamburan di bumi

aku haruslah keluar menghadiri janji temu

teringat pula akan puisi yang belum disempurnakan

bagaikan di mata terasa di jauh

antara khayalan dengan kenyataan

tidak kedapatan ayat berakhiran

某个不能预测的下午

我于咖啡店

侧边的座位喝下午茶

没来得及细细品尝

旋风倏起，砂石滚动，垃圾

回转向上升

乌云于低空布阵

雨还未下

人们纷纷推开桌面的

西茶，扑向各自的

交通工具

我也跟著大夥跑

慌乱间，竟想不起自己的车子

泊在哪里

SUATU PETANG YANG TIDAK
DAPAT DIRAMALKAN

Di kedai kopi
aku duduk minum teh petang di sisi
belum sempat menikmati
tiba-tiba putung beliung menerbangi
batu pasir berterpiaran
sampah sarap berterbangan
di bawah langit awan mendung mengatur strategi
hujan belum turun lagi
orang ramai bergegas-gegas mengetepi
teh barat di atas meja
lantas menyerbu ke arah
alat pengangkutan sendiri

Bersama mereka aku juga berlari
dalam kelam-kabut tidak dapat kuingati
di mana keretaku berhenti

情人节：1998

在惹兰武吉宾登
我走过红绿灯的斑马线
看到几对
拥得紧紧的男女
对著手上的玫瑰
喁喁细语

(霓虹广告牌上面
重复闪烁著
同样的设计与字句)

他们的眼里看不到
迅即转色的交通灯
与风驰电掣
冲过来的车子

PERAYAAN VALENTINE : 1998

Di Jalan Bukit Bintang
aku menyeberangi lintasan zebra berlampu isyarat
kelihatan beberapa pasangan lelaki perempuan
yang erat berpelukan
memandang bunga ros di tangan
sambil berbisik-bisikan

(Di papan iklan neon
terkedip-kedip diulangi reka
bentuk dan kalimat yang sama)

Mata mereka tidak ternampak
lampu isyarat yang pantas bertukar warna
serta kenderaan yang datang menderu

KAKI KANAN 左右脚

左脚有点沉重
是尿酸过多
还是陈年的记忆
沉坠到脚底
努力去放弃

右脚的足踝
每逢风雨即隐隐酸楚
颠簸的路走多了
磨损、擦伤
瘀塞在一处

医生说左右脚都能治
用类固醇
强化脚力镇痛神奇
最澈底的疗法是用雷射
把爱与恨的经历
把呼痛神经
全给麻死

PEP KAKI KIRI DAN KANAN 998

Kaki kiri terasa sedikit keberatan 重脚左音哪达
 adakah terlalu banyak asid urik berlampu 酸去酸累累
 atau kenangan silam pasangai lelaki pe 时去时手潮累否
 yang terbenam ke tapak kaki 潮哪底坐音
 lalu kuat melepaskannya 衣衣去衣衣
 sambil berbisik-bisik an
 Pergelangan kaki kanan 累累哪哪哪
 terasa lenguh pabila hari hujan 酸累酸累哪雨风酸酸
 banyak melalui berliku-liku jalan 丁去去累哪累哪
 penghausan, pergeselan (ing sama) 时哪 时哪
 tersendat di tempat sama 衣一泊塞雅
 Mata mereka tidak ternampjak
 Doktor menyatakan dapat disembuh kaki kiri dan kanan
 dengan steroids yang datang menderu 雅固类用
 untuk menguatkan kaki menghilangkan kesakitan secara
 mujarab 操雷用累去衣哪哪哪
 yang paling menyeluruh adalah dengan radioterapi 累累
 melalikan 酸哪哪哪哪
 segala pengalaman cinta dan dendam 累累全
 segala saraf yang menyakitkan

潜 默

原名陈富兴。1953年生。
毕业于马大中、巫文系。
后继续深造，修读马华文学，
考获马华文学硕士学位。
69年开始写作。
70年开始在报刊发表文章。
78年参加檳城南大校友会主办
全国文艺创作比赛，
获公开组诗歌奖第2名。
著有：诗集《焚书记》及
综合文集《烟火以外》。
与张绵良合译《多变的缪斯》。

张 绵 良

1946年生于吉兰丹。
师训及马大中、巫文双主修毕业，
曾任新山天猛公依不拉欣师训学院
华文组讲师。
92年始国家语文出版局(DBP)委任
他为马来文导师，
协助指导私人及官方机构
使用标准国语。
与潜默合译《多变的缪斯》。

